

om, hvorvidt Statsbanerne har Ret i, at en Forøgelse af Bevillingen for 1914—15 ikke vil bevirke en yderligere Fremskyndelse af Arbejdet. Det er muligt, at en større Bevilling kan fremskynde Arbejdet. Men der er dog her et Forhold, som vi ikke helt ud kender, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt ikke en saadan Fremskyndelse af Arbejdet vil bevirke, at Arbejdets Udførelse gaar op over den sædvanlige Arbejdspris. Jeg tænker her paa Jordarbejdet, og det er jo det, der her særlig bliver Tale om. Som nævnt før har Statsbanerne delt Linien i tre Afsnit. Det midterste Stykke bliver udbudt saaledes, at man kan paabegynde Arbejdet i Foraaet 1914. Her er der altsaa ikke noget at bebrejde Statsbanerne, og der vil ikke hertil blive Brug for flere Penge i det kommende Aar. Den nordlige Del af Banen udstikkes i Sommeren 1914, men i den Sommer, hvor Linien udstikkes, kan Arbejdet jo ikke paabegyndes, og der bliver altsaa heller ikke her Brug for flere Penge. Noget anderledes stiller det sig med Hensyn til den sydlige Del af Banen ned til Bramminge. Den er udstykket og forventes, som nævnt, færdig til Udbydelse i Efteraaet 1914. Her er der en Mulighed for, at Arbejderne kan blive udbudt og paabegyndt noget før, saa at der ogsaa kan blive Brug for nogle flere Penge. Jeg mener, det kunde være rigtigt at faa dette Forhold undersøgt.

Jeg vil slutte disse Bemærkninger med at udtale, at jeg føler mig overbevist om, at Ministeren vil gøre, hvad han kan, for at fremskynde denne Banes Anlæg, og under Hensyn hertil samt under Hensyn til, at jeg haaber, at Ministeren inden tredje Behandling vil faa undersøgt det Forhold, som jeg har nævnt angaaende den sydlige Del af Linien, vil jeg finde det rigtigt, at de ærede Forslagsstillere tager deres Forslag tilbage. Naar Ministeren inden tredje Behandling er villig til at fremskaffe Oplysninger om, hvorvidt den sydlige Del kan udbydes før, end Statsbanerne har tilset, og vi kan faa Oplysning om, hvor stort et Beløb der vil blive Brug for ud over de 700,000 Kr., vil der muligvis til tredje Behandling kunne blive stillet et Forslag om at ændre den af Banerne foreslaaede Fremgangsmaade. Jeg skal derfor atter opfordre de ærede Forslagsstillere til at tage deres Forslag tilbage.

Adskillige ærede Medlemmer har berørt det store Spørgsmaal angaaende Hvide Sande, men da Ministeren har omtalt det

og omtalt det paa en saadan Maade, at det ikke giver Anledning til yderligere Udtalelser, skal jeg afholde mig fra en Omtale deraf.

P. Th. Nielsen: Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), der i Gaar omtalte min Stilling i fordums Tid til Funder—Bramminge-Banens Gennemførelse. Det ærede Medlem betegnede min Stilling nu i Forhold til min Stilling den Gang som en glædelig Omvendelse. Imidlertid lever det ærede Medlem i saa Henseende i en Vildfarelse og har sikkert ikke rigtig sat sig ind i Funder—Bramminge-Banens Forhistorie og min Stilling til dette Baneanlæg, naar han kan udtale sig, som han gjorde. Hvad det ærede Medlem sigtede til, er, at der i Samlingen 1912—13 til Finanslovens anden Behandling var stillet Forslag om, at Bevillingen til denne Bane skulde forhøjes fra 50,000 til 150,000 Kr. Dette Forslag var for øvrigt ikke stillet af Socialdemokraterne, men af 3 af mine Partifæller, nemlig det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) og det daværende Medlem fra Silkeborg, Stensballe. Jeg stod den Gang som Ordfører for den vedkommende Del af Finansloven, og hvis det ærede Medlem vil se efter, vil han finde, at min Stilling overfor Tanken om den foreslaaede Forhøjelse var overordentlig velvillig. De Medlemmer, der havde stillet Forslaget, havde selvfølgelig, som det er Meningen med alle den Slags Forslag, stillet det i det Øjemed at ville fremkalde velvillige Udtalelser dels fra Ministeren, dels fra Ordføreren, hvorefter det var deres Hensigt at tage det tilbage, for at Sagen kunde blive drøftet yderligere i Udvalget mellem anden og tredje Behandling. Jeg stillede mig, som sagt, meget velvillig og tilsagde min Bistand til, at Sagen kunde blive drøftet mellem anden og tredje Behandling, idet jeg havde det Haab, at det vilde blive muligt at faa Bevillingen til denne Bane forøget. Som Følge heraf tog de 3 Ændringsforslagsstillere Forslaget tilbage. Men saa skete der det, som er ret ualmindeligt her i Tinget, at et æret Medlem, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), optog Ændringsforslaget og fastholdt det til Afstemning, vel vidende, at det ved Afstemningen vilde blive nedstemt, og vel vidende, at en saadan Fremgangsmaade